

Nagy Szent Gergely pápa

Homília hetvenedvasárnapra

Szent Máté szerint. Az időben. Mondá Jézus tanítványainak e példabeszédet. Hasonló a mennyeknek országa a cselédes emberhez, ki jó reggel kiment műveseket fogadni szőlőjébe. Megszerződévén pedig a művesekkel egy napi pénzben, elküldé őket a szőlőjébe. És kimenvén három óra tájban, láta más hivalkodókat állani a piacon, és monda nékik: „Menjetek ti is a szőlőmbe, és ami igaz lészen, megadom nektek.” Azok pedig elmenének. Ismét pedig kiméne hat és kilenc óra tájban, és hasonlóképpen cselekedék. Tizenegy óra tájban pedig kiméne, és találá más veszteg állókat, és monda nékik: „Mit állotok itt egész nap hivalkodva?” Mondának neki: „Mert senki nem fogadott meg minket.” Mondá nékik: „Menjetek ti is a szőlőmbe!” Mikor pedig este lett volna, monda a szőlő ura a gondviselőjének: „Hidd elő a műveseket, és add meg nékik az ő bérüket, elkezdvén az utolsóktól az elsőkig!” Mikor azért eljöttek volna, akik tizenegy óra tájban jöttek vala, vevének egy-egy pénzt. [...] „Így lesznek az utolsók elsőkké, és az elsők utolsókká: mert sokan vannak a hivatalosak, kevesen pedig a választottak.” (Ford. Káldi György)

A mennyeknek országa a cselédes emberhez mondatik hasonlóknak, aki szőleje művelésére műveseket fogad. Márpedig ki felel meg inkább e hasonlatnak, mint a mi Teremtőnk, aki vezeti azokat, akiket teremtett, és választottait úgy bírja e világban, amint alávetettjeit a gazda az ő házában? Akinek szőleje van, vagyis az egyetemes Egyház, mely az igaz Ábeltől az utolsó választottig, aki majd születni fog a világ végezetén, ahány szentet csak termett, mintegy annyi venyigét hajtott?

E házigazda tehát szőlejének művelésére reggel, a harmadik, a hatodik, a kilencedik és a tizenegyedik órában műveseket fogad: mert e világ kezdetétől végéig a hívő nép okítására meg nem szűnik igehirdetőket gyűjteni. A világ reggele pediglen Ádám-tól volt Noéig, a harmadik óra azután Noétól Ábrahámig, a hatodik meg Ábrahám-tól Mózesig, a kilencedik Mózes-től Urunk eljövételéig, s végül a tizenegyedik Urunk eljövételétől a világ végezetéig, amikor igehirdetőül a szent apostolok küldettek, akik ha későn jöttek is, teljes bért kaptak.

Népének okítására tehát az Úr mint szőlejének művelésére sohasem szűnik meg műveseket küldeni, mert előbb az atyák, később a bírák és a próféták, végül pedig az apostolok által, míg népének erkölcsét művelte, mintegy e művesek által munkálkodott szőlőskertjében, jóllehet bármilyen fokig vagy mértékben tette, aki csak igaz hittel lépett föl a jócselekedet hirdetőjeként, e szőlőnek művese volt. A reggel; a harmadik, a hatodik és a kilencedik óra munkása tehát amaz ősi héber népet jelöli, aki választottaiban mindjárt a világ kezdetétől, míg igaz hittel Istent vágyta tisztelni, mintegy meg sem állt a szőlőskert művelésén munkálkodni. A tizenegyedikre viszont a pogányok hívatnak, akiknek ezt mondja: „Mit állotok itt egész nap hivalkodva?”

Ford. Földváry Miklós István